

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 183 (XXVII) — Nr. 109

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Miercuri, 11 februarie 2015

SUMAR

Nr.	Pagina	Nr.	Pagina
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			
Decizia nr. 684 din 26 noiembrie 2014 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 4 teza întâi raportate la cele ale art. 7 alin. (1) și art. 11 alin. (1) și (2) și a prevederilor art. 17 alin. (1) lit. a), art. 21 alin. (6) și (8), art. 31 alin. (5) și art. 50 lit. b) teza întâi din Legea nr. 165/2013 privind măsurile pentru finalizarea procesului de restituire, în natură sau prin echivalent, a imobilelor preluate în mod abuziv în perioada regimului comunist în România	2-5	70. — Hotărâre pentru aprobarea Memorandumului de înțelegere dintre Ministerul Mediului și Schimbărilor Climatice și Departamentul pentru Ape, Păduri și Piscicultură din România și Administrația de Stat pentru Silvicultură din Republica Populară Chineză privind cooperarea în domeniul pădurilor, conservării zonelor umede și protecției vieții sălbatice, semnat la București la 14 aprilie 2014	13
Decizia nr. 696 din 27 noiembrie 2014 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 4 teza a doua, raportate la cele ale art. 41 alin. (1) teza întâi și alin. (2)—(4) din Legea nr. 165/2013 privind măsurile pentru finalizarea procesului de restituire, în natură sau prin echivalent, a imobilelor preluate în mod abuziv în perioada regimului comunist în România, precum și ale art. XV alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 8/2014 pentru modificarea și completarea unor acte normative și alte măsuri fiscale bugetare	5-9	Memorandum de înțelegere între Ministerul Mediului și Schimbărilor Climatice și Departamentul pentru Ape, Păduri și Piscicultură din România și Administrația de Stat pentru Silvicultură din Republica Populară Chineză privind cooperarea în domeniul pădurilor, conservării zonelor umede și protecției vieții sălbatice	13-14
HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI			
66. — Hotărâre pentru aprobarea Acordului de cooperare dintre Ministerul Sănătății al României și Ministerul Sănătății al Republicii Peru în domeniul sănătății și științelor medicale, semnat la București la 5 iunie 2014	10	ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
Acord de cooperare între Ministerul Sănătății al României și Ministerul Sănătății al Republicii Peru în domeniul sănătății și științelor medicale	10-11	116. — Ordin al ministrului finanțelor publice pentru modificarea Ordinului ministrului finanțelor publice nr. 1.739/2013 privind procedura de avizare a structurilor și a personalului care gestionează asistența financiară comunitară, conform art. 4 alin. (7) lit. b) din Hotărârea Guvernului nr. 595/2009 pentru aplicarea Legii nr. 490/2004 privind stimularea financiară a personalului care gestionează fonduri comunitare.....	15
67. — Hotărâre pentru aprobarea Acordului de cooperare în domeniul sănătății și al științelor medicale dintre Ministerul Sănătății din România și Comisia Națională de Sănătate și Planificare Familială din Republica Populară Chineză, semnat la București la 28 iunie 2014	11	ACTE ALE AUTORITĂȚII NAȚIONALE DE REGLEMENTARE ÎN DOMENIUL ENERGIEI	
Acord de cooperare în domeniul sănătății și al științelor medicale între Ministerul Sănătății din România și Comisia Națională de Sănătate și Planificare Familială din Republica Populară Chineză	12	3. — Ordin pentru modificarea Ordinului președintelui Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei nr. 9/2013 privind constituirea Comisiei tehnice de avizare a studiilor de fezabilitate întocmite în vederea concesiunii serviciului de distribuție a gazelor naturale și de emitere a avizelor conforme pentru operatorii economici din sectorul gazelor naturale	16

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 684**

din 26 noiembrie 2014

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 4 teza întâi raportate la cele ale art. 7 alin. (1) și art. 11 alin. (1) și (2) și a prevederilor art. 17 alin. (1) lit. a), art. 21 alin. (6) și (8), art. 31 alin. (5) și art. 50 lit. b) teza întâi din Legea nr. 165/2013 privind măsurile pentru finalizarea procesului de restituire, în natură sau prin echivalent, a imobilelor preluate în mod abuziv în perioada regimului comunist în România

Augustin Zegrean	— președinte
Valer Dorneanu	— judecător
Toni Greblă	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Valentina Bărbățeanu	— magistrat-asistent

Cu participarea, în ședința publică din 11 noiembrie 2014, a reprezentantului Ministerului Public, procuror Simona Ricu.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 4 din Legea nr. 165/2013 privind măsurile pentru finalizarea procesului de restituire, în natură sau prin echivalent, a imobilelor preluate în mod abuziv în perioada regimului comunist în România, excepție ridicată de Barta-Mihaly Susana și Etedi Ana în Dosarul nr. 7.603/117/2013* al Tribunalului Cluj — Secția mixtă de contencios administrativ și fiscal, de conflicte de muncă și asigurări sociale și care constituie obiectul Dosarului nr. 112D/2014 al Curții Constituționale.

2. Dezbaterile au avut loc în ședința publică din 11 noiembrie 2014, cu participarea reprezentantului Ministerului Public, fiind consemnate în încheierea de ședință de la acea dată, când Curtea, în temeiul prevederilor art. 57 și art. 58 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, pentru o examinare suplimentară a problemelor ce formează obiectul cauzei, a amânat pronunțarea la 19 noiembrie 2014 și apoi la 26 noiembrie 2014, dată la care a pronunțat prezenta decizie.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

3. Prin Încheierea din 24 ianuarie 2014, pronunțată în Dosarul nr. 7.603/117/2013*, **Tribunalul Cluj — Secția mixtă de contencios administrativ și fiscal, de conflicte de muncă și asigurări sociale a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 4 din Legea nr. 165/2013 privind măsurile pentru finalizarea procesului de restituire, în natură sau prin echivalent, a imobilelor preluate în mod abuziv în perioada regimului comunist în România**, excepție ridicată de Barta-Mihaly Susana și Etedi Ana într-o cauză civilă având ca obiect „pretenții” în legătură cu dreptul de proprietate privată asupra unui imobil preluat în mod abuziv în perioada regimului comunist în România.

4. În motivarea excepției de neconstituționalitate autoarele acesteia susțin, în esență, că prevederile art. 4 din Legea nr. 165/2013 încalcă principiul neretroactivității legii și dreptul la un proces echitabil, de vreme ce actele încheiate sub

imperiuul unei legi în vigoare pot fi repuse în discuție după abrogarea sau modificarea ei, conform unei legi nou-adoptate, iar litigiile pendinte se judecă în conformitate cu alte norme juridice decât cele existente la momentul sesizării instanțelor judecătorești. Autorii excepției susțin că efectele aplicării art. 4 din Legea nr. 165/2013 constau în faptul că drepturile câștigate prin emiterea unor dispoziții de propunere de acordare de despăgubiri sau chiar prin obținerea unor hotărâri judecătorești nepuse în executare la data intrării în vigoare a legii noi sunt suprimate, reduse și modificate pe calea acestui nou act normativ.

5. Se mai susține că art. 4 din Legea nr. 165/2013 creează discriminări între persoanele care au formulat același tip de cereri, întrucât cele care, din motive obiective, nu au avut cererile de restituire sau de acordare de despăgubiri soluționate și judecate înaintea intrării în vigoare a Legii nr. 165/2013 sunt supuse acum obligației de a primi despăgubiri conform legii noi, adică în rate și pe bază de puncte. Diferența de tratament între persoanele care au făcut aceleași demersuri legale, dar a căror situație diferă în prezent doar din cauză că autoritățile administrative nu le-au soluționat cererile în același timp, nu are la bază o justificare obiectivă și rezonabilă, care să vizeze un scop legitim, ci doar condiții subiective și aleatorii. Astfel, evaluarea imobilului nerestituibil se va face pe baza grilei notariale existente la momentul intrării în vigoare a Legii nr. 165/2013, iar valoarea calculată nu se reactualizează cu indicii de inflație, deși plata se va face după mulți ani. În opinia autorilor excepției, lipsa unei relații raționale a despăgubirii în raport cu valoarea bunului, cerută de Curtea Europeană a Drepturilor Omului prin Hotărârea-pilot *Maria Atanasiu și alții împotriva României*, este agravată de prevederile art. 31 alin. (5) din Legea nr. 165/2013 care arată că modalitatea de valorificare în numerar va fi reglementată ulterior, prin normele de aplicare a legii.

6. Autoarele excepției susțin că se încalcă prevederile art. 21 alin. (3) din Constituție prin faptul că Legea nr. 165/2013 instituie termene inacceptabil de îndelungate pentru soluționarea cererilor de despăgubire și aceasta doar în faza administrativă. Arată că, în același timp, se suspendă din nou emiterea de hotărâri, eliberarea titlurilor de proprietate, punerile în posesie și orice alte proceduri administrative, blocând în acest mod orice posibilitate de finalizare a procedurii de restituire și regresând cu peste 10 ani. Apreciază că prevederile art. 11 alin. (1) și (2) din Legea nr. 165/2013 încalcă prevederile constituționale referitoare la soluționarea procesului într-un termen rezonabil. Critică faptul că, în timp ce termenele de soluționare a notificărilor sunt prorogate după data de 1 ianuarie 2016, posibilitatea petiționarilor de a se adresa instanței de judecată pentru recunoașterea drepturilor lor este limitată la un termen de 30 de zile de la expirarea termenului stabilit la 1 ianuarie 2016, ceea ce îngrădește efectiv accesul acestora la instanțele de judecată.

7. Se mai arată că posibilitatea Comisiei Naționale pentru Compensarea Imobilelor de a invalida deciziile entităților investite de lege contravine principiului neretroactivității legii, principiului securității raporturilor juridice, principiului încrederii legitime, precum și celor statuate de Curtea Europeană a Drepturilor Omului în hotărârile din 9 decembrie 2008, 27 mai 2010 și 12 octombrie 2010, pronunțate în cauzele *Viașu împotriva României* sau *Marin și Gheorghe Rădulescu împotriva României*, respectiv *Maria Atanasiu și alții împotriva României*, paragraful 180, în sensul că „o decizie administrativă a autorității locale competente prin care i se recunoaște părții interesate un drept la reparație este suficientă pentru a crea un interes patrimonial apărut de art. 1 din Protocolul nr. 1 și că, prin urmare, neexecutarea unei astfel de decizii constituie o ingerință în sensul primei fraze din primul alineat al acestui articol”. Arată că se încalcă și dreptul de proprietate privată, în condițiile în care, în sistemul Convenției pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, este protejată și creanța virtuală, dacă reclamantul are o speranță legitimă constând în existența unui fundament suficient în dreptul intern pentru a considera acea speranță o valoare patrimonială în sensul art. 1 din primul Protocol adițional la Convenția menționată.

8. **Tribunalul Cluj — Secția mixtă de contencios administrativ și fiscal, de conflicte de muncă și asigurări sociale** apreciază că textele de lege criticate respectă dispozițiile constituționale, precizând că Legea nr. 165/2013 a fost emisă cu girul Curții Europene a Drepturilor Omului, ca o consecință a Hotărârii-pilot pronunțate în Cauza *Maria Atanasiu și alții împotriva României*.

9. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

10. **Avocatul Poporului** consideră că dispozițiile art. 4 coroborate cu cele ale art. 33 din Legea nr. 165/2013 sunt retroactive, întrucât, în baza acestor norme, cele mai multe acțiuni formulate în temeiul Legii nr. 10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945 — 22 decembrie 1989 au fost respinse ca prematur introduse. Arată că s-a acționat asupra fazei inițiale de constituire a situației juridice, modificând în mod esențial regimul juridic creat prin depunerea cererilor de chemare în judecată în termenul legal, cu încălcarea principiului *tempus regit actum*. Apreciază, de asemenea, că prevederile art. 4 din Legea nr. 165/2013 aduc atingere principiului egalității în drepturi, întrucât, prin instituirea noilor reguli privind soluționarea notificărilor, se creează premisele unei discriminări fără un criteriu obiectiv și rezonabil. Astfel, persoanele ale căror procese s-au finalizat înainte de intrarea în vigoare a legii s-au aflat într-o situație mai favorabilă față de persoanele ale căror procese au fost în curs de soluționare la data intrării în vigoare. De asemenea, prin adoptarea unor astfel de norme, legiuitorul a intervenit în procesul de realizare a justiției. O reluare a procedurilor cu caracter administrativ, ca urmare a respingerii acțiunii ca prematur introdusă din cauza noilor termene de soluționare a notificărilor, contravine principiului soluționării cauzei într-un termen optim și previzibil. Consideră că celelalte critici de neconstituționalitate nu pot fi reținute.

11. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, notele scrise depuse la dosarul cauzei, concluziile procurorului,

dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

12. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

13. Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie, potrivit încheierii de sesizare, prevederile art. 4 din Legea nr. 165/2013 privind măsurile pentru finalizarea procesului de restituire, în natură sau prin echivalent, a imobilelor preluate în mod abuziv în perioada regimului comunist în România, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 278 din 17 mai 2013. În realitate, din notele scrise în cuprinsul cărora aceasta este motivată, rezultă că este vizat art. 4 teza întâi prin raportare la prevederile mai multor articole din Legea nr. 165/2013, și anume art. 7 alin. (1) și art. 11 alin. (1) și (2), precum și art. 17 alin. (1) lit. a), art. 21 alin. (6) și (8), art. 31 alin. (5) și art. 50 lit. b) teza întâi. Textele de lege menționate au următorul conținut:

— Art. 4: „*Dispozițiile prezentei legi se aplică cererilor formulate și depuse, în termen legal, la entitățile investite de lege, nesoluționate până la data intrării în vigoare a prezentei legi, cauzelor în materia restituirii imobilelor preluate abuziv, aflate pe rolul instanțelor, precum și cauzelor aflate pe rolul Curții Europene a Drepturilor Omului suspendate în temeiul Hotărârii-pilot din 12 octombrie 2010, pronunțată în Cauza Maria Atanasiu și alții împotriva României, la data intrării în vigoare a prezentei legi.*”;

— Art. 7 alin. (1): „*(1) Până la întocmirea situației centralizatoare la nivel local, se suspendă emiterea hotărârilor de validare/invalidare de către comisiile județene de fond funciar sau, după caz, de către Comisia de Fond Funciar a Municipiului București, eliberarea titlurilor de proprietate, punerea în posesie de către comisiile locale de fond funciar, precum și orice alte proceduri administrative în domeniul restituirii fondului funciar.*”;

— Art. 11 alin. (1) și (2): „*(1) Comisiile locale și județene de fond funciar sau, după caz, Comisia de Fond Funciar a Municipiului București au obligația de a soluționa toate cererile de restituire, de a efectua punerile în posesie și de a elibera titlurile de proprietate până la data de 1 ianuarie 2016.*

(2) În situația neîndeplinirii obligațiilor în termenul prevăzut la alin. (1), persoana care se consideră îndreptățită poate formula plângere la judecătoria în a cărei rază teritorială este situat terenul, în termen de 30 de zile. Hotărârea pronunțată de instanța judecătorească este supusă numai apelului. Plângerea este scutită de taxa judiciară de timbru.”;

— Art. 17 alin. (1) lit. a): „*(1) În vederea finalizării procesului de restituire în natură sau, după caz, în echivalent a imobilelor preluate în mod abuziv în perioada regimului comunist, se constituie Comisia Națională pentru Compensarea Imobilelor, denumită în continuare Comisia Națională, care funcționează în subordinea Cancelariei Primului-Ministru și are, în principal, următoarele atribuții:*

a) validează/invalidază în tot sau în parte deciziile emise de entitățile investite de lege care conțin propunerea de acordare de măsuri compensatorii”;

— Art. 21 alin. (6) și (8): „*(6) Evaluarea imobilului ce face obiectul deciziei se face prin aplicarea grilei notariale valabile la data intrării în vigoare a prezentei legi de către Secretariatul Comisiei Naționale și se exprimă în puncte. Un punct are valoarea de un leu. (...)*

(8) Ulterior verificării și evaluării, la propunerea Secretariatului Comisiei Naționale, Comisia Națională validează sau invalidează decizia entității investite de lege și, după caz, aprobă punctajul stabilit potrivit alin. (7).”;

— Art. 31 alin. (5): „*(5) Modalitatea de valorificare în numerar se stabilește prin normele de aplicare a prezentei legi.*”

— Art. 50 lit. b) teza întâi: „La data intrării în vigoare a prezentei legi: (...)”

b) orice dispoziție referitoare la evaluarea imobilelor potrivit standardelor internaționale de evaluare (...) se abrogă”.

14. În opinia autoarelor excepției, textele de lege criticate contravin prevederilor din Constituție cuprinse în art. 15 alin. (2) care instituie principiul neretroactivității legii, cu excepția celei penale și contravenționale mai favorabile, art. 16 alin. (1) și (2) care consacră principiul egalității în fața legii și a autorităților publice, fără privilegii și fără discriminări, art. 21 alin. (1)—(3) referitor la dreptul de acces liber la justiție și dreptul la un proces echitabil, soluționat într-un termen rezonabil și art. 44 care garantează dreptul de proprietate privată. Prin raportare la prevederile art. 11 și art. 20 alin. (1) din Constituție, se invocă, de asemenea, art. 6 — *Dreptul la un proces echitabil* din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale și art. 1 — *„Protecția proprietății”* din Primul Protocol adițional la aceeași convenție.

15. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea observă, mai întâi, că, așa cum rezultă din cererea de chemare în judecată aflată la dosarul cauzei, obiectul litigiului în cadrul căruia a fost ridicată excepția de neconstituționalitate îl reprezintă obligarea Comisiei municipale de fond funciar a Municipiului Cluj-Napoca la soluționarea unei cereri de reconstituire a dreptului de proprietate asupra unui teren, prin emiterea unei hotărâri pe care, apoi, să o înainteze spre soluționare Comisiei județene de fond funciar Cluj, autoritate care, la rândul său, să fie obligată să emită o hotărâre de validare sau invalidare a propunerii comisiei locale. De asemenea, se solicită obligarea instituției Primarului Municipiului Cluj-Napoca, respectiv a Instituției Prefectului Județului Cluj, după caz, să înainteze Comisiei Centrale pentru Stabilirea Despăgubirilor întreaga documentație pentru finalizarea procedurii de despăgubire prin echivalent. Curtea observă că instanța sesizată de reclamant, Tribunalul Cluj — Secția civilă, și-a declinat competența în favoarea Secției de contencios administrativ a Tribunalului Cluj, instanță în fața căreia a fost ridicată prezenta excepție de neconstituționalitate. Ulterior sesizării Curții Constituționale, această instanță și-a declinat și ea competența, în favoarea Judecătoriei Cluj, care, la 11 iunie 2014, și-a declinat competența în favoarea Tribunalului Cluj — Secția civilă. În această situație, Curtea de Apel Cluj a fost investită cu soluționarea conflictului negativ de competență, atribuind-o, în cele din urmă, Judecătoriei Cluj.

16. Acțiunea a fost înregistrată pe rolul Tribunalului Cluj — Secția civilă la data de 21 mai 2013, deci după intrarea în vigoare a Legii nr. 165/2013 (20 mai 2013). Ca atare, față de obiectul cauzei, Curtea reține că este incident art. 4 teza întâi a Legii nr. 165/2013, care stabilește că prevederile acesteia se aplică cererilor formulate și depuse, în termen legal, la entitățile investite de lege, nesoluționate până la data intrării în vigoare a legii menționate. În consecință, în ce privește prevederile art. 7 alin. (1) și art. 11 alin. (1) și (2) din Legea nr. 165/2013, Curtea le va examina coroborat cu dispozițiile art. 4 teza întâi din aceeași lege.

17. Curtea observă că autoarele excepției susțin că se încalcă dispozițiile art. 21 alin. (3) din Constituție prin faptul că prevederile art. 11 alin. (1) și (2) din Legea nr. 165/2013 instituie termene inacceptabil de îndelungate pentru soluționarea cererilor de despăgubire și aceasta doar în faza administrativă, iar prin art. 7 alin. (1) se suspendă din nou emiterea de hotărâri, eliberarea titlurilor de proprietate, punerile în posesie și orice alte proceduri administrative, blocându-se, în acest mod, orice posibilitate de finalizare a procedurii de restituire.

18. Curtea reține că Legea nr. 165/2013 consacră principiul restituirii în natură a imobilelor preluate în mod abuziv în perioada regimului comunist, oferind, în același timp, soluții

pentru situația în care restituirea în natură nu mai este posibilă, prin reglementarea unor măsuri reparatorii în echivalent, și anume compensarea cu bunuri oferite în echivalent de entitatea investită cu soluționarea cererii formulate în baza Legii nr. 10/2001, măsurile prevăzute de Legea fondului funciar nr. 18/1991 și Legea nr. 1/2000 pentru reconstituirea dreptului de proprietate asupra terenurilor agricole și celor forestiere, solicitate potrivit prevederilor Legii fondului funciar nr. 18/1991 și ale Legii nr. 169/1997, precum și măsura compensării prin puncte.

19. Legea dă, însă, prevalență restituirii în natură, măsurile compensatorii fiind doar prevăzute pentru situația imposibilității realizării acestei principale modalități de reparație a abuzurilor din perioada regimului comunist. Restituirea în natură constituie modalitatea cea mai justă de restaurare efectivă și integrală a dreptului de proprietate privată, garantat de Constituție. În ipoteza imposibilității realizării acestei măsuri reparatorii principale, următoarea modalitate de satisfacere a drepturilor proprietarilor deposedați în mod abuziv o constituie atribuirea de teren în echivalent, pe un alt amplasament. În scopul concretizării acestei măsuri reparatorii subsecvente, pentru a se putea identifica terenurile disponibile, este justificată suspendarea emiterii hotărârilor de validare/invalidare de către comisiile județene de fond funciar sau, după caz, de către Comisia de Fond Funciar a Municipiului București, eliberarea titlurilor de proprietate, punerea în posesie de către comisiile locale de fond funciar, precum și orice alte proceduri administrative în domeniul restituirii fondului funciar până la inventarierea tuturor terenurilor. Doar în situația în care s-ar constata că suprafețele de teren agricol afectate restituirii în natură, identificate la nivel local, au fost epuizate, comisiile județene de fond funciar și Comisia de Fond Funciar a Municipiului București vor putea propune Comisiei Naționale soluționarea cererilor de retrocedare prin acordare de măsuri compensatorii, potrivit art. 21 alin. (4) din Legea nr. 165/2013.

20. Curtea observă, totodată, că Legea nr. 165/2013 cuprinde prevederi care limitează în timp perioada pe care această suspendare operează. Astfel, potrivit art. 6 alin. (1), Comisia locală pentru inventarierea terenurilor a avut la dispoziție un interval de 180 de zile de la data constituirii în care să întocmească situația terenurilor agricole, cu sau fără investiții, și forestiere, aflate în domeniul public sau privat al statului sau, după caz, al unității administrativ-teritoriale, care pot face obiectul reconstituirii dreptului de proprietate pe fiecare unitate administrativ-teritorială. Prin art. I din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 115/2013, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 835 din 24 decembrie 2013, s-a stabilit un nou termen, de 180 de zile de la data intrării în vigoare a ordonanței de urgență. Acest termen s-a împlinit la 21 iunie 2014, dată de la care, în principiu, au reînceput emiterea hotărârilor de validare/invalidare, eliberarea titlurilor de proprietate, punerea în posesie de către comisiile locale de fond funciar, precum și orice alte proceduri administrative în domeniul restituirii fondului funciar.

21. În ce privește art. 11 alin. (1) din Legea nr. 165/2013, criticat în cauză sub aspectul termenelor exagerat de lungi, Curtea constată că acesta fixează data de 1 ianuarie 2016 ca dată maximă până la care comisiile locale și județene de fond funciar sau, după caz, Comisia de Fond Funciar a Municipiului București au obligația de a soluționa toate cererile de restituire, de a efectua punerile în posesie și de a elibera titlurile de proprietate. Or, în condițiile în care legiuitorul român a încercat să confere eficiență procesului de restituire a imobilelor preluate în mod abuziv, stabilirea unui termen bine definit este benefică acestui demers. Cu privire la durata acestui interval, legiuitorul a apreciat în funcție de situația economică financiară a statului român, stabilind o durată realistă, adaptată condițiilor concrete.

22. Cu privire la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 21 alin. (6), art. 31 alin. (5) și art. 50 lit. b) teza întâi din Legea nr. 165/2013, Curtea observă că acestea au în vedere etapa stabilirii cuantumului despăgubirilor datorate pentru imobilele a căror restituire în natură nu mai este posibilă și a valorificării acestora, etapă care, în succesiunea procedurală concepută de legiuitor prin Legea nr. 165/2013, este ulterioară emiterii de către entitățile investite de lege a unor decizii/hotărâri care conțin propuneri de acordare de despăgubiri. Or, în speță, din cuprinsul acțiunii introductive de instanță nu rezultă că ar exista un astfel de act. Este adevărat că în motivarea scrisă a excepției autoarele acesteia fac referire la o „dispoziție de propunere de acordare de despăgubiri nr. 1530/13.04.2006”, dar atât din cererea de chemare în judecată, cât și din Decizia Curții de Apel Cluj prin care a hotărât cu privire la instanța competentă, rezultă că, în realitate, o asemenea dispoziție nu există. Ca atare, Curtea Constituțională

constată că prevederile de lege menționate nu sunt incidente în cauză, motiv pentru care excepția de neconstituționalitate având acest obiect va fi respinsă ca inadmisibilă, neîndeplinind condiția legăturii cu cauza impusă de dispozițiile art. 29 alin. (1) din Legea nr. 47/1992.

23. Aceeași lipsă de legătură cu cauza se observă și în ce privește prevederile art. 17 alin. (1) lit. a) și art. 21 alin. (8) din Legea nr. 165/2013. Acestea vizează atribuția Comisiei Naționale pentru Compensarea Imobilelor de a valida sau de a invalida deciziile emise de entitățile investite de lege care conțin propunerea de acordare de măsuri compensatorii. În contextul inexistenței unei asemenea decizii, textele de lege criticate nu sunt incidente în soluționarea litigiului aflat pe rolul instanței judecătorești, astfel că excepția de neconstituționalitate apare, de asemenea, ca inadmisibilă, prin raportare la prevederile art. 29 alin. (1) din Legea nr. 47/1992.

24. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

I. Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Barta-Mihaly Susana și Etedi Ana în Dosarul nr. 7.603/117/2013* al Tribunalului Cluj — Secția mixtă de contencios administrativ și fiscal, de conflicte de muncă și asigurări sociale și constată că dispozițiile art. 4 teza întâi raportate la cele ale art. 7 alin. (1) și art. 11 alin. (1) și (2) din Legea nr. 165/2013 privind măsurile pentru finalizarea procesului de restituire, în natură sau prin echivalent, a imobilelor preluate în mod abuziv în perioada regimului comunist în România sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

II. Respinge, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 17 alin. (1) lit. a), art. 21 alin. (6) și (8), art. 31 alin. (5) și art. 50 lit. b) teza întâi din Legea nr. 165/2013 privind măsurile pentru finalizarea procesului de restituire, în natură sau prin echivalent, a imobilelor preluate în mod abuziv în perioada regimului comunist în România, excepție ridicată de aceleași autoare în același dosar al aceleiași instanțe.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Tribunalului Cluj — Secția mixtă de contencios administrativ și fiscal, de conflicte de muncă și asigurări sociale și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 26 noiembrie 2014.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Valentina Bărbățeanu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 696

din 27 noiembrie 2014

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 4 teza a doua, raportate la cele ale art. 41 alin. (1) teza întâi și alin. (2)—(4) din Legea nr. 165/2013 privind măsurile pentru finalizarea procesului de restituire, în natură sau prin echivalent, a imobilelor preluate în mod abuziv în perioada regimului comunist în România, precum și ale art. XV alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 8/2014 pentru modificarea și completarea unor acte normative și alte măsuri fiscal-bugetare

Petre Lăzăroiu	— președinte
Valer Dorneanu	— judecător
Toni Greblă	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Claudia-Margareta Krupenschi	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror
Antonia Constantin.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 4 și ale art. 41 din Legea nr. 165/2013 privind măsurile pentru finalizarea procesului de restituire, în natură sau prin echivalent, a imobilelor preluate în mod abuziv în perioada regimului comunist în România, excepție ridicată din oficiu de instanța judecătorească și de

Eufrosina Bogdan în Dosarul nr. 14.377/62/2012 al Curții de Apel Brașov — Secția contencios administrativ și fiscal și care constituie obiectul Dosarului nr. 494D/2014 al Curții Constituționale.

2. La apelul nominal se constată lipsa părților. Procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Magistratul-asistent învederează asupra faptului că partea Autoritatea Națională pentru Restituirea Proprietăților a transmis la dosarul cauzei punctul său de vedere, prin care argumentează soluția de respingere, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 4 și ale art. 41 din Legea nr. 165/2013.

4. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care solicită respingerea, ca inadmisibilă, a excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. XV alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 8/2014, întrucât acestea nu au incidență în prezenta cauză. În ce privește excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 4 și ale art. 41 din Legea nr. 165/2013, acesta pune concluzii de respingere, apreciind că situația specifică litigiului de față nu se încadrează în ipoteza normelor legale criticate.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

5. Prin Încheierea din 9 mai 2014, pronunțată în Dosarul nr. 14.377/62/2012, **Curtea de Apel Brașov — Secția contencios administrativ și fiscal a sesizat din oficiu Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 4 teza a doua, raportate la cele ale art. 41 din Legea nr. 165/2013 privind măsurile pentru finalizarea procesului de restituire, în natură sau prin echivalent, a imobilelor preluate în mod abuziv în perioada regimului comunist în România**, excepția fiind ridicată și de Eufrosina Bogdan într-o cauză având ca obiect soluționarea recursului declarat de Autoritatea Națională pentru Restituirea Proprietăților — Direcția pentru Acordarea Despăgubirilor în Numerar împotriva unei sentințe civile prin care autoritatea a fost obligată să emită titlul de plată și să achite reclamantei o sumă de bani, aceasta fiind, din 2009, beneficiara titlului de despăgubire reprezentat de decizia Comisiei Centrale pentru Stabilirea Despăgubirilor.

6. În motivarea excepției de neconstituționalitate formulată în scris de intimata reclamantă Eufrosina Bogdan se susține că dispozițiile art. 4, raportate la cele ale art. 41 din Legea nr. 165/2013 și cele ale art. XV alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 8/2014, aplicându-se și asupra cauzelor aflate pe rolul instanțelor la momentul intrării în vigoare a acestor acte normative, în sensul impunerii modalității de plată eșalonat, în tranșe egale, în termen de 5 ani, a sumelor stabilite prin hotărâri judecătorești, sunt retroactive. Or, principiul neretroactivității legii, consacrat de art. 15 alin. (2) din Legea fundamentală, impune ca cererile de chemare în judecată să fie soluționate de legea în vigoare la data introducerii lor, iar hotărârile judecătorești să rămână supuse condițiilor de formă și de fond stabilite de legea sub imperiul căreia acestea au fost pronunțate. În acest sens statuează atât jurisprudența Curții Constituționale, de pildă Decizia nr. 9 din 7 martie 1994, cât și doctrina de specialitate în materie.

7. Mai mult, statul român, fără a se supune regulii de drept aplicabile oricărui debitor privind obligația de plată voluntară, a edictat norme favorabile, cu noi termene de grație și proceduri de plată eșalonată a creanțelor stabilite împotriva sa, „fără să consulte creditorii și fără a obține acordul acestora”, adoptând,

în acest sens, următoarele acte normative: Ordonanța Guvernului nr. 22/2002, Ordonanța Guvernului nr. 62/2010, Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 4/2012, Legea nr. 165/2013 și Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 8/2014. Prin urmare, autoarea excepției apreciază că este încălcat atât dreptul de proprietate al creditorilor, având în vedere că în noțiunea de „bun” intră și creanțele, cât și dreptul acestora la un proces echitabil. De altfel, prin actele normative enumerate, de amânare succesivă a termenelor de plată a creanțelor, statul român nu și-a asumat nicio consecință juridică patrimonială sau de altă natură pentru cazul nerespectării acestor termene, în sensul că nu este reglementată și obligația sa de plată a unor eventuale daune-interese, altele decât cele raportate la rata inflației, ceea ce conferă legii caracter „imprevizibil, incoerent și lipsit de bază rezonabilă”, iar normelor legale criticate „natură pur potestativă”. Or, o astfel de practică guvernamentală și legislativă se opune jurisprudenței prin care Curtea Europeană a Drepturilor Omului a condamnat România în cauze privind restituirea proprietății și executarea creanțelor prin eșalonarea plăților, decizii ce se bucură de puterea de lucru interpretat (hotărârile din 24 martie 2005, 6 septembrie 2005 și, respectiv, 9 decembrie 2008, pronunțate în cauzele *Șandor împotriva României*, *Săcăleanu împotriva României* și, respectiv, *Viașu împotriva României*).

8. Se mai arată că noile reguli cuprinse de actele normative criticate creează un tratament juridic diferit pentru situații juridice egale, fără o justificare obiectivă și rezonabilă, în sensul că unele persoane au obținut despăgubiri materiale prin hotărâri judecătorești irevocabile, în timp ce altele nu vor mai avea, potrivit legii noi, această vocație procesuală, ceea ce contravine prevederilor art. 1 din Protocolul nr. 12 la Convenție, precum și art. 6 și art. 14 din Convenție.

9. **Curtea de Apel Brașov — Secția contencios administrativ și fiscal**, în cuprinsul opiniei exprimate conform art. 29 alin. (4) din Legea nr. 47/1992, și nu a unei motivări distincte a excepției invocate din oficiu, apreciază că excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 4 teza a doua și ale art. 41 din Legea nr. 165/2013 este întemeiată, textele de lege criticate fiind contrare art. 15 alin. (2) și art. 44 alin. (1) din Constituție. În acest sens se arată că, anterior apariției Legii nr. 165/2013, sursele de finanțare, cuantumul și procedura de acordare a despăgubirilor aferente imobilelor preluate în mod abuziv, imposibil de restituit în natură, erau reglementate exclusiv de dispozițiile din titlul VII al Legii nr. 247/2005. Ca urmare a pronunțării Hotărârii-pilot din 12 octombrie 2010 a Curții Europene a Drepturilor Omului în Cauza *Maria Atanasiu și alții împotriva României* a fost adoptată Legea nr. 165/2013, act normativ destinat „să adopte măsuri capabile să ofere un remediu adecvat tuturor persoanelor afectate.” Raportat la situația de fapt din speța dedusă judecării, instanța judecătorească arată că, la data de 14 decembrie 2012, când a fost introdusă acțiunea, era în vigoare Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2010, emiterea titlurilor de plată și de despăgubire fiind suspendată până la data de 15 mai 2013, urmând ca, ulterior acestei date, plata sumelor acordate în speță cu titlu de despăgubiri să se facă într-o singură tranșă, în temeiul Legii nr. 247/2005. Or, prin adoptarea Legii nr. 165/2013, care prevede, la art. 41, că plata efectivă se face în termen de 5 ani, începând cu 1 ianuarie 2014, în tranșe egale, rezultă că reclamanta este în imposibilitate, pentru încă 5 ani, să își valorifice titlul de despăgubire emis cu aproape 5 ani în urmă, efect juridic ce goleşte de conținut scopul reparator al Legii nr. 10/2001, fiind astfel afectat dreptul de proprietate privată ocrotit de art. 44 alin. (1) din Constituție.

10. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

11. **Avocatul Poporului** a transmis punctul său de vedere, prin care apreciază că excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 4, raportate la cele ale art. 41 din Legea nr. 165/2013, este neîntemeiată. În opinia acestuia, prevederile legale criticate se aplică numai pentru viitor, nemodificând stări legale anterioare ale unor raporturi ale căror efecte erau susceptibile a se realiza sub vechea lege. Se arată că o lege nu retroactivează atunci când modifică pentru viitor o stare de drept născută anterior și nici atunci când suprimă producerea în viitor a efectelor unei situații juridice constituite sub imperiul legii vechi. Pentru aceleași motive se apreciază că nu poate fi reținută nici încălcarea prevederilor art. 16 din Constituție, acestea neprevăzând un tratament diferit pentru persoane aflate în aceeași situație juridică. Textele criticate nu contravin nici dispozițiilor art. 44 din Constituție, instituirea unei noi proceduri de stabilire și acordare a despăgubirilor și plata acestora în tranșe egale, în termen de 5 ani, neafectând dreptul de proprietate asupra creanțelor în cauză, având în vedere că, potrivit normei fundamentale invocate, stabilirea conținutului și a limitelor dreptului de proprietate este de competența exclusivă a legiuitorului, care stabilește, totodată, cadrul juridic al exercitării acestui drept.

12. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul** nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la recepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, notele scrise depuse la dosar, concluziile procurorului și dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

13. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

14. Obiectul excepției de neconstituționalitate, astfel cum este indicat în cuprinsul motivării excepției și al încheierii de sesizare, îl constituie prevederile art. 4 și ale art. 41 din Legea nr. 165/2013 privind măsurile pentru finalizarea procesului de restituire, în natură sau prin echivalent, a imobilelor preluate în mod abuziv în perioada regimului comunist în România, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 278 din 17 mai 2013, cu modificările și completările ulterioare. Analizând motivarea excepției, textele de lege pretins criticate și aspectele specifice litigiului de față, Curtea constată că obiectul excepției de neconstituționalitate îl reprezintă, în realitate, prevederile art. 4 teza a doua raportate la cele ale art. 41 alin. (1) teza întâi și alin. (2)—(4) din Legea nr. 165/2013.

15. De asemenea, Curtea Constituțională observă că, deși nu sunt menționate în dispozitivul încheierii de sesizare, ci doar în practica acesteia, autoarea excepției critică, pentru aceleași motive ce susțin neconstituționalitatea prevederilor legale criticate din cuprinsul Legii nr. 165/2013, și dispozițiile art. XV alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 8/2014 pentru modificarea și completarea unor acte normative și alte măsuri fiscal-bugetare, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 151 din 28 februarie 2014. Deoarece instanța de judecată nu a respins această excepție ca fiind inadmisibilă, dar nici nu a menținut-o în dispozitivul

încheierii de sesizare, ci doar în practica acesteia (această omisiune având, mai degrabă, caracterul unei erori), Curtea Constituțională, potrivit practicii sale, o va examina în raport cu criticile formulate prin motivarea scrisă a excepției. Prin urmare, obiect al excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 4 teza a doua, raportate la cele ale art. 41 alin. (1) teza întâi și alin. (2)—(4) din Legea nr. 165/2013 privind măsurile pentru finalizarea procesului de restituire, în natură sau prin echivalent, a imobilelor preluate în mod abuziv în perioada regimului comunist în România, precum și ale art. XV alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 8/2014 pentru modificarea și completarea unor acte normative și alte măsuri fiscal-bugetare, texte care au următorul cuprins:

— Art. 4 teza a doua din Legea nr. 165/2013: „*Dispozițiile prezentei legi se aplică (...) cauzelor în materia restituirii imobilelor preluate abuziv, aflate pe rolul instanțelor (...) la data intrării în vigoare a prezentei legi.*”;

— Art. 41 alin. (1) teza întâi și alin. (2)—(4) din Legea nr. 165/2013: „(1) *Plata sumelor de bani reprezentând despăgubiri în dosarele aprobate de către Comisia Centrală pentru Stabilirea Despăgubirilor înainte de intrarea în vigoare a prezentei legi (...) se face în termen de 5 ani, în tranșe anuale egale, începând cu 1 ianuarie 2014.*

(2) *Cuantumul unei tranșe nu poate fi mai mic de 5.000 lei.*

(3) *Pentru îndeplinirea obligațiilor stabilite la alin. (1), Comisia Națională emite titluri de despăgubire, prin aplicarea procedurii specifice Comisiei Centrale pentru Stabilirea Despăgubirilor.*

(4) *Titlul de plată se emite de către Autoritatea Națională pentru Restituirea Proprietăților în condițiile alin. (1) și (2) și se plătește de către Ministerul Finanțelor Publice în cel mult 180 de zile de la emitere.*”;

— Art. XV alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 8/2014: „(1) *Plata sumelor prevăzute prin hotărâri judecătorești având ca obiect restituirea taxei pe poluare pentru autovehicule și a taxei pentru emisiile poluante provenite de la autovehicule, dobânzile calculate până la data plății integrale și cheltuielile de judecată, precum și alte sume stabilite de instanțele judecătorești, devenite executorii până la data de 31 decembrie 2015, se va realiza pe parcursul a 5 ani calendaristici, prin plata în fiecare an a 20% din valoarea acestora.*”

16. În motivarea excepției de neconstituționalitate sunt invocate prevederile constituționale ale art. 11 — *Dreptul intern și dreptul internațional*, art. 15 alin. (2) privind principiul neretroactivității legii, cu excepția legii penale sau contravenționale mai favorabile, art. 20 alin. (1) referitoare la interpretarea și aplicarea dispozițiilor constituționale privind drepturile și libertățile cetățenești în concordanță cu Declarația Universală a Drepturilor Omului, cu pactele și cu celelalte tratate la care România este parte, art. 21 alin. (3) privind dreptul părților la un proces echitabil și la soluționarea cauzei într-un termen rezonabil, art. 44 alin. (1) și (2) referitoare la dreptul de proprietate privată și ale art. 124 — *Înfăptuirea justiției*. De asemenea se afirmă încălcarea art. 6 — *Dreptul la un proces echitabil* și art. 14 — *Interzicerea discriminării* din Convenția pentru apărarea drepturilor și a libertăților fundamentale ale omului, a art. 1 — *Protecția proprietății* din Primul Protocol adițional la Convenție, precum și a art. 1 — *Interzicerea generală a discriminării* din Protocolul nr. 12 la Convenție.

17. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reamintește că, în vederea exercitării atribuției sale prevăzute de art. 146 lit. d) din Constituție, și anume soluționarea excepțiilor de neconstituționalitate privind legile și ordonanțele ridicate în fața instanțelor judecătorești sau de arbitraj comercial, Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale reglementează, la art. 29, condițiile de

admisibilitate ale excepției de neconstituționalitate. Printre acestea, alin. (1) teza finală al articolului menționat impune condiția admisibilității constând în „*legătura* [textului legal criticat — s.n.] *cu soluționarea cauzei în orice fază a litigiului și oricare ar fi obiectul acestuia.*” Din această perspectivă, Curtea urmează să determine obiectul cauzei în care a fost invocată excepția, cu scopul de a stabili dacă există sau nu o legătură între soluționarea cauzei și dispozițiile de lege ce fac obiectul prezentei excepții de neconstituționalitate.

18. Curtea constată că, în speța de față, Comisia Centrală pentru Stabilirea Despăgubirilor a emis în 18 noiembrie 2009 decizia reprezentând titlul de despăgubire în cuantum de 206.000 lei. Beneficiarele s-au adresat ulterior, conform Legii nr. 247/2005, Autorității pentru Restituirea Proprietăților pentru ca, urmare a opțiunii lor, să fie emis titlul de plată pentru suma de 68.700 lei (actualizat cu indicele inflației, sumă ce se scade din totalul de 206.100 lei), cerere refuzată de autoritate prin invocarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 62/2010. La data de 14 decembrie 2012 reclamantele au introdus cerere de chemare în judecată a autorității menționate, iar în data de 30 octombrie 2013, Tribunalul Brașov, prin sentință civilă, a admis cererea și a obligat pârâta să emită titlul de plată și să achite reclamantelor suma respectivă. Autoritatea Națională pentru Restituirea Proprietăților a declarat recurs împotriva acestei sentinței civile, recurs în cadrul căruia instanța de judecată, pe de o parte, cât și una dintre reclamante, pe de altă parte, a invocat prezenta excepție de neconstituționalitate. Cauza *pendinte* vizează stabilirea obligației autorității pârâte de a emite titlul de plată, și nu a titlului de despăgubiri. De altfel, în cursul judecării recursului, potrivit actelor anexate la dosar, autoritatea în cauză a emis, pe numele celorlalte două reclamante, un titlu de plată.

19. În continuare, analizând dispozițiile art. 41 alin. (1) din Legea nr. 165/2013, potrivit cărora „(1) *Plata sumelor de bani reprezentând despăgubiri în dosarele aprobate de către Comisia Centrală pentru Stabilirea Despăgubirilor înainte de intrarea în vigoare a prezentei legi, precum și a sumelor stabilite prin hotărâri judecătorești, rămase definitive și irevocabile la data intrării în vigoare a prezentei legi, se face în termen de 5 ani, în tranșe anuale egale, începând cu 1 ianuarie 2014*”, Curtea constată că acestea cuprind două ipoteze: 1) fie sumele de bani sunt stabilite în cadrul *procedurii administrative*, prin *decizia Comisiei Centrale pentru Stabilirea Despăgubirilor* (dosar aprobat) reprezentând *titlul de despăgubire*, emisă anterior intrării în vigoare a Legii nr. 165/2013; 2) fie sumele de bani sunt stabilite în *procedura judiciară*, prin *hotărârea judecătorească*, rămasă definitivă și irevocabilă la data intrării în vigoare a legii. Pentru cele două situații, dispoziția normei este comună, și anume plata sumelor de bani stabilite în una din cele două variante se face în termen de 5 ani, în tranșe anuale egale, începând cu 1 ianuarie 2014.

20. Raportând circumstanțele litigiului în care a fost invocată excepția la conținutul normativ al art. 41 din Legea nr. 165/2013, Curtea reține că prezenta cauză se *încadrează în prima ipoteză* a textului legal criticat, respectiv în situația existenței unei decizii a Comisiei Centrale pentru Stabilirea Despăgubirilor reprezentând titlul de despăgubire în care se precizează suma de bani acordată ca despăgubire pentru imobilul preluat în mod abuziv. Prin urmare, Curtea, constatând că este îndeplinită cerința prevăzută de art. 29 alin. (1) teza finală din Legea nr. 47/1992, va examina constituționalitatea dispozițiilor art. 4 teza a doua raportate la cele ale art. 41 alin. (1) teza întâi și ale

alin. (2)—(4) din Legea nr. 165/2013, față de criticile formulate. Acestea se referă, în esență, la nerespectarea principiilor neretroactivității și al nediscriminării, a dreptului părților la un proces echitabil și la soluționarea cauzei într-un termen rezonabil, precum și a dreptului de proprietate privată, autoarea excepției apreciind că decizia reprezentând titlul de despăgubire, emisă de autoritatea competentă anterior intrării în vigoare a Legii nr. 165/2013, trebuia pusă în executare potrivit legislației sub imperiul căreia a fost emisă.

21. Critici de neconstituționalitate asemănătoare celor formulate în prezenta cauză au fost recent examinate de Curtea Constituțională cu prilejul pronunțării Deciziei nr. 566 din 16 octombrie 2014^{*)}, nepublicată în Monitorul Oficial al României la data pronunțării deciziei de față. Respingând excepția, Curtea a reținut, în esență, că, după intrarea în vigoare a Legii nr. 165/2013, procedura de emiteră a titlului de plată este reglementată prin dispozițiile legale criticate, care prevăd că acesta se emite de către Autoritatea Națională pentru Restituirea Proprietăților, în conformitate cu graficul de eșalonare stabilit în art. 41 alin. (1) din Legea nr. 165/2013. Așadar, având în vedere acest din urmă aspect, Curtea a reținut că, recunoscând dreptul la despăgubire născut sub imperiul vechii legi, prevederea legală criticată nu poate avea caracter retroactiv. Mai mult, ipoteza avută în vedere de legiuitor este aceea a unei obligații neexecutate, deci a unei situații juridice în curs de constituire, față de care noua reglementare nu poate fi decât imediat aplicabilă. Față de criticile de neconstituționalitate referitoare la încălcarea principiului egalității și crearea unei stări discriminatorii, Curtea a arătat că beneficiarii unui titlu de despăgubire, care a fost valorificat prin emiteră a unui titlu de plată anterior intrării în vigoare a Legii nr. 165/2013, pe de o parte, și cei cărora nu le-a fost emis titlul de plată, corespunzător valorii titlului de despăgubire, până la intrarea în vigoare a legii noi, pe de altă parte, se află într-o situație juridică ce diferă în mod obiectiv, sub aspectul reglementării legale incidente în privința modalității de valorificare a titlului de despăgubire. Or, din acest punct de vedere, este firesc ca, în temeiul principiului de drept *tempus regit actum*, modalitatea de acordare a despăgubirilor să se supună regulilor în vigoare la data emiterii deciziei administrative, în speță titlul de plată, care, potrivit noii legi, este emis de Autoritatea Națională pentru Restituirea Proprietăților în temeiul art. 41 alin. (4) din Legea nr. 165/2013. Stabilind că titlurile de plată emise pentru sume de bani reprezentând despăgubiri în dosarele aprobate de către Comisia Centrală pentru Stabilirea Despăgubirilor înainte de intrarea în vigoare a legii noi se vor executa în natură, prin plata unor tranșe anuale egale, iar nu prin modalitatea compensării prin puncte instituită de legea nouă, reglementarea legală criticată este în deplină concordanță cu principiul constituțional al egalității în fața legii.

22. Prin Decizia nr. 595 din 21 octombrie 2014^{**)}, nepublicată în Monitorul Oficial al României la data pronunțării prezentei decizii, Curtea a analizat constituționalitatea dispozițiilor art. 4 teza a doua raportate la cele ale art. 41 alin. (1) din Legea nr. 165/2013 din perspectiva încălcării art. 44 din Constituție, privind dreptul de proprietate. Cu acel prilej, Curtea a reiterat jurisprudența sa (de pildă, Decizia nr. 190 din 2 martie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 224 din 9 aprilie 2010), prin care a reținut că executarea eșalonată a unor titluri executorii ce au ca obiect drepturi bănești nu este interzisă în niciun mod de Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale. Executarea *uno ictu*

*) Decizia Curții Constituționale nr. 566 din 16 octombrie 2014 a fost publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 34 din 15 ianuarie 2015.

**) Decizia Curții Constituționale nr. 595 din 21 octombrie 2014 a fost publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 39 din 16 ianuarie 2015.

constituie doar o altă modalitate de executare a unei obligații, fără ca acest lucru să însemne că este singura și unica posibilă modalitate de executare pe care Guvernul o poate aplica. S-a mai menționat că, prin această modalitate de executare a creanței, statul nu contestă existența unui bun în sensul art. 1 din Protocolul adițional la Convenție, nu neagă existența și întinderea despăgubirilor constatate și nu refuză punerea în aplicare a acestora. Măsura criticată este mai degrabă una de garantare a dreptului de proprietate asupra bunului dobândit în sensul Convenției, fiind deci o aplicare a art. 44 alin. (2) din Constituție, în condițiile necesității plății unor sume mari de bani de la bugetul de stat (în același sens este Decizia nr. 188 din 2 martie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 237 din 14 aprilie 2010).

23. Curtea constată că, pentru argumentele mai sus arătate, care, pentru identitate de rațiuni, își mențin valabilitatea și în prezenta cauză, nu poate fi reținută nici critica de neconstituționalitate formulată prin raportare la prevederile art. 21 alin. (3) din Constituție. Stabilirea condițiilor, termenelor și modalităților concrete de acordare a beneficiilor constând în despăgubirile prevăzute de legile speciale de reparație intră în sfera marjei de apreciere pe care statele membre ale Convenției o au la dispoziție, acestea putând lua în considerare posibilitățile financiare ale bugetului de stat într-un anumit context socio-politic, atât timp cât prin aceasta nu sunt afectate drepturile vizate, în substanța lor. Or, reglementarea unui termen de 5 ani este, în lumina jurisprudenței Curții Constituționale și a Curții de la Strasbourg, rezonabil, având în vedere necesitatea menținerii unui just echilibru între interesul general constând în stabilitatea bugetară a statului și interesul individual.

24. Pentru toate argumentele mai sus expuse, Curtea urmează să respingă, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 4 teza a doua prin

raportare la art. 41 alin. (1) teza întâi și alin. (2)—(4) din Legea nr. 165/2013.

25. În ceea ce privește dispozițiile art. XV alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 8/2014, de asemenea criticate, Curtea reține că, în opinia autoarei excepției, sumele de bani reprezentând despăgubiri în dosarele aprobate de către Comisia Centrală pentru Stabilirea Despăgubirilor pot fi asimilate „*altor sume stabilite de instanțele judecătorești, devenite executorii până la data de 31 decembrie 2015*”, la care face referire art. XV alin. (1) teza a doua din ordonanța de urgență amintită, în sensul că plata respectivelor sume „*se va realiza pe parcursul a 5 ani calendaristici, prin plata în fiecare an a 20% din valoarea acestora*”. Or, Curtea constată că autoarea excepției interpretează în mod eronat textul legal criticat, deoarece Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 8/2014 are ca obiect de reglementare modificarea și completarea unor acte normative și alte măsuri fiscal-bugetare, singura referire la Legea nr. 165/2013 din cuprinsul acestei ordonanțe vizând fondurile necesare unităților administrativ-teritoriale pentru urgentarea activității de inventariere a terenurilor — art. XIX alin. (1) și (4). Legea nr. 165/2013, și nu Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 8/2014, reprezintă actul normativ cu caracter special care reglementează modalitatea de executare a plății sumelor de bani acordate cu titlu de despăgubire, ca modalitate de finalizare a procesului de restituire prin echivalent a imobilelor preluate în mod abuziv în perioada regimului comunist în România. În consecință, dispozițiile art. XV alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 8/2014 nu au incidență pentru soluționarea litigiului în cadrul căruia a fost invocată excepția de neconstituționalitate referitoare la acest text legal, urmând ca, în temeiul art. 29 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, aceasta să fie respinsă ca inadmisibilă.

26. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

1. Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată din oficiu de instanța judecătorească și de Eufrosina Bogdan în Dosarul nr. 14.377/62/2012 al Curții de Apel Brașov — Secția contencios administrativ și fiscal și constată că dispozițiile art. 4 teza a doua, raportate la cele ale art. 41 alin. (1) teza întâi și alin. (2)—(4) din Legea nr. 165/2013 privind măsurile pentru finalizarea procesului de restituire, în natură sau prin echivalent, a imobilelor preluate în mod abuziv în perioada regimului comunist în România sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

2. Respinge, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. XV alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 8/2014 pentru modificarea și completarea unor acte normative și alte măsuri fiscal-bugetare, excepție ridicată de Eufrosina Bogdan în Dosarul nr. 14.377/62/2012 al Curții de Apel Brașov — Secția contencios administrativ și fiscal.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Curții de Apel Brașov — Secția contencios administrativ și fiscal și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 27 noiembrie 2014.

PREȘEDINTE,
PETRE LĂZĂROIU

Magistrat-asistent,
Claudia-Margareta Krupenschi

HOTĂRÂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI**GUVERNUL ROMÂNIEI****HOTĂRÂRE****pentru aprobarea Acordului de cooperare
dintre Ministerul Sănătății al României și Ministerul Sănătății
al Republicii Peru în domeniul sănătății și științelor medicale,
semnat la București la 5 iunie 2014**

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 20 din Legea nr. 590/2003 privind tratatele,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — Se aprobă Acordul de cooperare dintre Ministerul Sănătății al României și Ministerul Sănătății al Republicii Peru în domeniul sănătății și științelor medicale, semnat la București la 5 iunie 2014.

PRIM-MINISTRU

VICTOR-VIOREL PONTA

Contrasemnează:

Ministrul sănătății,

Nicolae Bănicioiu

Ministrul finanțelor publice,

Darius-Bogdan Vâlcov

Ministrul afacerilor externe,

Bogdan Lucian Aurescu

București, 4 februarie 2015.

Nr. 66.

ACORD DE COOPERARE**între Ministerul Sănătății al României și Ministerul Sănătății al Republicii Peru în domeniul sănătății
și științelor medicale**

Ministerul Sănătății al României și Ministerul Sănătății al Republicii Peru, denumite în continuare *părți*,
animate de dorința de a întări legăturile de prietenie existente între cele două instituții,

evidențind importanța cooperării pentru înțelegerea reciprocă și amplificarea și perfecționarea cunoștințelor profesioniștilor
din domeniul sănătății,

convinse că dezvoltarea și consolidarea schimbului de informații și experiențe cu privire la sănătate vor fi în beneficiul
ambelor părți și va reflecta bunele relații dintre ele,

au convenit următoarele:

ARTICOLUL I**Obiectiv**

În baza prezentului acord, părțile vor stabili cadrul de cooperare dintre cele două instituții pentru întărirea relațiilor bilaterale în domeniul sănătății, abordând provocări și probleme de sănătate de mare importanță, vizând dezvoltarea și întărirea sistemelor de sănătate din statele lor.

ARTICOLUL II**Domeniile de cooperare**

Părțile sunt de acord să dezvolte cooperarea pe teme de sănătate prioritare și de interes reciproc, în următoarele domenii:

1. medicamente și biotehnologie;
2. medicină geriatrică;
3. alte activități de cooperare în domeniul sănătății, potrivit atribuțiilor de care dispun cele două părți.

ARTICOLUL III**Modalități de cooperare**

Cooperarea în cadrul prezentului acord se poate efectua prin următoarele modalități:

1. transfer de tehnologie;
2. asistență tehnică;
3. schimburi de experiență între specialiștii de sănătate publică și personalul din domeniul de cercetare medicală.

ARTICOLUL IV**Finanțarea**

Părțile vor finanța activitățile de cooperare din cadrul prezentului acord potrivit disponibilităților lor bugetare, aprobate în conformitate cu legislațiile în vigoare în România și Republica Peru.

ARTICOLUL V

Coordonarea

Pentru coordonarea activităților de cooperare care se vor executa în cadrul prezentului acord, fiecare dintre părți va desemna un responsabil pentru coordonarea respectivelor activități.

ARTICOLUL VI

Modificări

Prezentul acord poate fi modificat în orice moment, prin consimțământul reciproc al părților exprimat în scris. Modificările respective vor intra în vigoare în conformitate cu prevederile art. IX din acord.

ARTICOLUL VII

Rezolvarea diferendelor

Orice diferend cu privire la interpretarea sau aplicarea prezentului acord va fi rezolvat pe cale amiabilă între părți.

Semnat la București la data de 5 iunie 2014, în 3 exemplare originale, în limbile română, spaniolă, și engleză, toate textele fiind egal autentice. În caz de divergență de interpretare va prevala textul în limba engleză.

Pentru Ministerul Sănătății al României

Nicolae Băncicioiu,
ministrul sănătății

Pentru Ministerul Sănătății al Republicii Peru

Midori Musme De Habich Rospigliosi,
ministrul sănătății

GUVERNUL ROMÂNIEI**HOTĂRÂRE**

**pentru aprobarea Acordului de cooperare
în domeniul sănătății și al științelor medicale
dintre Ministerul Sănătății din România
și Comisia Națională de Sănătate și Planificare Familială
din Republica Populară Chineză, semnat la București
la 28 iunie 2014**

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 20 din Legea nr. 590/2003 privind tratatele,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — Se aprobă Acordul de cooperare în domeniul sănătății și al științelor medicale dintre Ministerul Sănătății din România și Comisia Națională de Sănătate și Planificare Familială din Republica Populară Chineză, semnat la București la 28 iunie 2014.

PRIM-MINISTRU

VICTOR-VIOREL PONTA

Contrasemnează:

Ministrul sănătății,

Nicolae Băncicioiu

Ministrul finanțelor publice,

Darius-Bogdan Vâlcov

Ministrul afacerilor externe,

Bogdan Lucian Aurescu

București, 4 februarie 2015.

Nr. 67.

ARTICOLUL VIII

Durata

Prezentul acord se încheie pe o perioadă nedeterminată.

ARTICOLUL IX

Intrarea în vigoare

Prezentul acord va intra în vigoare la data primirii ultimei notificări prin care părțile își vor comunica reciproc, pe cale diplomatică, că au îndeplinit procedurile legale interne necesare în acest scop.

ARTICOLUL X

Încetarea valabilității

Fiecare parte poate notifica, oricând, în scris, cealaltă parte cu privire la decizia sa de a înceta valabilitatea acordului, urmând ca acesta să își înceteze valabilitatea în termen de 6 luni de la data notificării respective.

Încetarea valabilității prezentului acord nu va afecta îndeplinirea activităților de cooperare inițiate în perioada de valabilitate a documentului.

ACORD DE COOPERARE

**În domeniul sănătății și al științelor medicale între Ministerul Sănătății din România
și Comisia Națională de Sănătate și Planificare Familială din Republica Populară Chineză**

Ministerul Sănătății din România și Comisia Națională de Sănătate și Planificare Familială din Republica Populară Chineză, denumite în continuare *părți*,

recunoscând importanța sănătății și a științei medicale în dezvoltarea națiunii,
dorind să întărească în continuare cooperarea în sănătate și științe medicale prin discuții prietenești,
au convenit următoarele:

ARTICOLUL 1

1. Părțile vor întări și dezvolta cooperarea reciprocă în următoarele domenii prioritare:

- reforma sistemelor de sănătate;
- prevenirea și controlul bolilor transmisibile;
- asistența medicală primară;
- științe medicale și învățământ medical;
- medicină tradițională;
- sănătatea mamei și a copilului;
- alte domenii de interes reciproc convenit de părți.

2. Enumerarea acestor domenii este orientativă și nu exclude cooperarea în alte domenii convenite reciproc.

ARTICOLUL 2

1. Părțile se vor informa reciproc, la cerere, asupra realizărilor lor din domeniul științei medicale și al sănătății.

2. Părțile se vor informa reciproc, la cerere, asupra formelor și metodelor de învățământ și formare din sănătate și, în funcție de nevoi și posibilități, vor face schimb de manuale medicale și materiale informative.

ARTICOLUL 3

1. Părțile vor promova cooperarea directă între institutele medicale sau de cercetare din țările lor în domeniile prioritare ale sănătății și științelor medicale.

2. Astfel de proiecte comune convenite între aceste institute vor fi derulate cu respectarea legilor și reglementărilor interne din țara fiecărei părți și vor fi finanțate de institutele colaboratoare în limita bugetelor lor disponibile.

ARTICOLUL 4

Aranjamentele administrative pentru implementarea prezentului acord vor fi următoarele:

1. Propunerile privind vizitele specialiștilor vor fi înaintate părții primitoare de către partea trimitătoare cu cel puțin două luni înaintea datei propuse pentru vizită. Acceptarea trebuie notificată cu cel puțin 6 săptămâni înainte de începerea vizitei.

2. Partea trimitătoare va nominaliza specialiștii care vor vizita cealaltă țară.

3. Dreptul de acceptare a propunerilor revine părții primitoare.

4. Numai specialiștii cu o bună cunoaștere a limbii engleze vor fi nominalizați de ambele părți.

5. Durata schimburilor de specialiști nu va depăși un total de 5 săptămâni — persoane pe an pentru fiecare parte.

ARTICOLUL 5

Pentru specialiștii care se deplasează în baza articolului 4 din prezentul acord, suportarea costurilor va fi hotărâtă pentru fiecare caz prin consimțământul părților, potrivit reglementărilor în vigoare în cele două țări.

ARTICOLUL 6

1. Prezentul acord va intra în vigoare la data primirii ultimei notificări scrise prin care părțile se vor informa pe canale diplomatice asupra îndeplinirii procedurilor legale interne necesare intrării în vigoare a acordului.

2. Prezentul acord va rămâne în vigoare până la denunțarea sa, la cererea oricărei părți, printr-o notificare pe cale diplomatică cu 6 luni înainte.

3. Termenii prezentului acord pot fi amendați în scris prin consimțământul reciproc al părților. Amendamentele vor intra în vigoare potrivit procedurii prevăzute în paragraful 1 al prezentului articol.

Întocmit la București în 28 iunie 2014, în două exemplare originale, ambele în limbile română, chineză și engleză, toate textele fiind egal autentice. În caz de divergență de interpretare, versiunea în limba engleză va prevala.

Pentru Ministerul Sănătății din România

Nicolae Bănicioiu,
ministrul sănătății

Pentru Comisia Națională de Sănătate și Planificare Familială
din Republica Populară Chineză

Ma Xiaowei,
ministru adjunct

GUVERNUL ROMÂNIEI

H O T Ă R Ă R E
pentru aprobarea Memorandumului de înțelegere dintre
Ministerul Mediului și Schimbărilor Climatice și Departamentul
pentru Ape, Păduri și Piscicultură din România și
Administrația de Stat pentru Silvicultură din Republica
Populară Chineză privind cooperarea în domeniul pădurilor,
conservării zonelor umede și protecției vieții sălbatice, semnat
la București la 14 aprilie 2014

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 20 din Legea nr. 590/2003 privind tratatele,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — Se aprobă Memorandumul de înțelegere dintre Ministerul Mediului și Schimbărilor Climatice și Departamentul pentru Ape, Păduri și Piscicultură din România și Administrația de Stat pentru Silvicultură din Republica Populară Chineză privind cooperarea în domeniul pădurilor, conservării zonelor umede și protecției vieții sălbatice, semnat la București la 14 aprilie 2014.

PRIM-MINISTRU
VICTOR-VIOREL PONTA

Contrasemnează:
Ministrul mediului, apelor și pădurilor,
Grațiana Leocadia Gavrilescu
Ministrul afacerilor externe,
Bogdan Lucian Aureescu

București, 4 februarie 2015.
Nr. 70.

MEMORANDUM DE ÎNȚELEGERE
între Ministerul Mediului și Schimbărilor Climatice și Departamentul pentru Ape, Păduri și Piscicultură din România și
Administrația de Stat pentru Silvicultură din Republica Populară Chineză privind cooperarea în domeniul pădurilor,
conservării zonelor umede și protecției vieții sălbatice

Ministerul Mediului și Schimbărilor Climatice, Departamentul pentru Ape, Păduri și Piscicultură din România, pe de-o parte, și Administrația de Stat pentru Silvicultură din Republica Populară Chineză, pe de altă parte (denumite în continuare *părțile*), având în vedere relațiile de prietenie existente între România și Republica Populară Chineză, ținând cont de semnificația importantă a pădurilor, conservării zonelor umede și protecției vieții sălbatice în dezvoltarea durabilă a ambelor țări,

exprimându-și dorința de a realiza o cooperare bilaterală mai extinsă și intensă, pe termen lung, în domeniul pădurilor, conservării zonelor umede și protecției vieții sălbatice, la nivel național și internațional,

recunoscând că multe aspecte din aceste domenii sunt de natură transfrontalieră și necesită o cooperare la nivel global, inclusiv prin convenții internaționale, cum ar fi Convenția privind comerțul internațional cu specii ale faunei și florei sălbatice pe cale de dispariție (CITES) și Convenția asupra zonelor umede de importanță internațională în special ca habitat al păsărilor acvatice (Convenția Ramsar),

reamintind rezoluțiile celei de-a 11-a reuniuni a Conferinței părților contractante la Convenția Ramsar (București, România, 6—13 iulie 2012),

au convenit următoarele:

ARTICOLUL 1

Obiectiv

Părțile vor aprofunda cooperarea în domeniul pădurilor, conservării zonelor umede și protecției vieții sălbatice, în conformitate cu legile și reglementările interne, precum și în funcție de resursele umane și financiare.

ARTICOLUL 2

Domenii de cooperare

Cooperarea poate include următoarele domenii:
A. Politicile și legislația privind pădurile;
B. Managementul sustenabil al pădurilor ca măsură de reducere a emisiilor de gaze cu efect de seră și adaptare la efectele schimbărilor climatice;

C. Protecția pădurilor (inclusiv controlul biologic și chimic al speciilor invazive și al altor dăunători forestieri și gestionarea incendiilor forestiere);

D. Reforma și dezvoltarea silviculturii în mediul rural;

E. Reconstrucția ecologică și reabilitarea terenurilor degradate;

F. Conservarea zonelor umede și protecția vieții sălbatice;

G. Educația și cercetarea în domeniul pădurilor;

H. Alte subiecte de interes comun.

ARTICOLUL 3

Forme de cooperare

În domeniile de cooperare menționate la articolul 2, părțile pot, în funcție de disponibilitatea resurselor și îndeplinirea cerințelor interne, să realizeze proiecte sau activități de cooperare în următoarele forme:

A. Schimb de informații tehnice, publicații, documente și alte rezultate de cercetare;

B. Schimb de specialiști;

C. Instruire tehnică, stagii și vizite de studiu;

D. Organizare în comun de conferințe, ateliere de lucru, seminarii și prezentări;

E. Schimb de informații în procesele multilaterale relevante;

F. Proiecte comune;

G. Alte forme convenite de către părți.

ARTICOLUL 4

Implementarea

Autoritatea competentă desemnată a fiecărei părți este responsabilă pentru păstrarea și menținerea legăturii și coordonarea proiectelor de cooperare. Autoritatea competentă desemnată din România este Departamentul pentru Ape, Păduri și Piscicultură. Autoritatea competentă desemnată din Republica Populară Chineză este Departamentul de Cooperare Internațională din cadrul Administrației de Stat pentru Silvicultură.

Autoritățile competente vor discuta despre domeniile, scopul și formele planurilor de cooperare în baza prezentului memorandum. Părțile vor organiza reuniuni ale grupului de lucru

o dată la 2 ani, alternativ, în România și în China pentru a discuta planurile de lucru detaliate.

ARTICOLUL 5

Dispoziții financiare

Fiecare parte va suporta costurile de transport internațional, cazare, masă, diurnă și asigurare ale propriilor lor delegați. Cheltuielile pentru experții tehnici invitați de către o parte pentru a oferi asistență tehnică celeilalte părți vor fi suportate de către partea care invită experții, cu excepția situației în care poate fi identificată o parte finanțatoare terță. Finanțarea pentru proiectele de cooperare va fi decisă prin consultare reciprocă, în funcție de natura specifică a proiectelor.

ARTICOLUL 6

Drepturi și obligații

Dispozițiile prezentului memorandum nu vor afecta drepturile și obligațiile părților care decurg din tratate și alte acorduri la care părțile, guvernele sau statele lor sunt parte.

ARTICOLUL 7

Aplicabilitate, modificare și ieșire din vigoare

Acest memorandum va intra în vigoare în ziua următoare datei primirii ultimei notificări scrise prin care părțile se informează reciproc, prin canale diplomatice, cu privire la încheierea procedurilor lor legale interne necesare pentru intrarea în vigoare a acestuia.

Acest memorandum va rămâne în vigoare pentru o perioadă nedeterminată. Fiecare parte poate denunța acest memorandum printr-o notificare scrisă trimisă celeilalte părți. Memorandumul va ieși din vigoare la trei (3) luni de la data primirii notificării.

Acest memorandum poate fi modificat, în scris, prin acordul reciproc al părților. Aceste modificări vor intra în vigoare în conformitate cu procedura prevăzută la paragraful 1 al prezentului articol.

Încetarea valabilității acestui memorandum nu va conduce la încetarea activităților deja începute, cu excepția cazului în care s-a convenit altfel de către părți.

Semnat la București, în data de 14 aprilie 2014, în două exemplare originale, în limbile română, chineză și engleză, toate textele fiind egal autentice. În caz de divergențe în interpretare, textul în limba engleză va prevala.

Pentru partea română,

Attila Korodi,

ministru

Ministerul Mediului și Schimbărilor Climatice din România

Pentru partea chineză,

Zhao Shucong,

administrator

Administrația de Stat pentru Silvicultură din Republica Populară Chineză

Adriana Doina Pană,

ministru delegat

Departamentul pentru Ape, Păduri și Piscicultură din România

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE

ORDIN

pentru modificarea Ordinului ministrului finanțelor publice nr. 1.739/2013 privind procedura de avizare a structurilor și a personalului care gestionează asistența financiară comunitară, conform art. 4 alin. (7) lit. b) din Hotărârea Guvernului nr. 595/2009 pentru aplicarea Legii nr. 490/2004 privind stimularea financiară a personalului care gestionează fonduri comunitare

În temeiul art. 10 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 34/2009 privind organizarea și funcționarea Ministerului Finanțelor Publice, cu modificările și completările ulterioare,

având în vedere prevederile Hotărârii Guvernului nr. 1.181/2014 privind modificarea și completarea Hotărârii Guvernului nr. 595/2009 pentru aplicarea Legii nr. 490/2004 privind stimularea financiară a personalului care gestionează fonduri comunitare,

ministrul finanțelor publice emite următorul ordin:

Articol unic. — Ordinul ministrului finanțelor publice nr. 1.739/2013 privind procedura de avizare a structurilor și a personalului care gestionează asistența financiară comunitară, conform art. 4 alin. (7) lit. b) din Hotărârea Guvernului nr. 595/2009 pentru aplicarea Legii nr. 490/2004 privind stimularea financiară a personalului care gestionează fonduri comunitare, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 667/2013, se modifică după cum urmează:

1. La articolul 1, alineatul (1) va avea următorul cuprins:

„Art. 1. — (1) Potrivit dispozițiilor art. 4 alin. (7) lit. b) din Hotărârea Guvernului nr. 595/2009 pentru aplicarea Legii nr. 490/2004 privind stimularea financiară a personalului care gestionează fonduri comunitare, cu modificările și completările ulterioare, pentru a beneficia de majorările salariale prevăzute la art. 4 alin. (1)—(6) din Hotărârea Guvernului nr. 595/2009, cu modificările și completările ulterioare, Serviciul inspecție fonduri europene din cadrul Direcției generale de inspecție economico-financiară și Unitatea pentru coordonarea și verificarea achizițiilor publice/compartimentele de verificare a achizițiilor publice, denumite în continuare *UCVAP/CVAP*, responsabile cu verificarea procedurală a achizițiilor publice derulate în cadrul proiectelor finanțate din instrumente structurale, Unitatea Centrală de Armonizare pentru Auditul Public Intern și structura responsabilă cu soluționarea contestațiilor administrative formulate împotriva titlurilor de creanță emise de structura de control a fondurilor europene solicită Ministerului Finanțelor

Publice avizarea structurii și personalului care au ca obiect de activitate gestionarea asistenței financiare nerambursabile comunitare.”

2. La articolul 2, alineatul (3) va avea următorul cuprins:

„(3) Comisia prevăzută la alin. (1) este compusă din următorii membri titulari:

a) secretarul general adjunct al Ministerului Finanțelor Publice — președinte;

b) directorul general al Direcției generale juridice — membru;

c) directorul general al Direcției generale managementul resurselor umane — membru;

d) directorul general adjunct al Direcției generale economice — membru;

e) directorul general al Direcției generale de inspecție economico-financiară, în cazul solicitării avizării personalului Serviciului inspecție fonduri europene din cadrul Ministerului Finanțelor Publice, sau directorul general al UCVAP, în cazul solicitării avizării personalului UCVAP/CVAP — membru, sau directorul Unității Centrale de Armonizare pentru Auditul Public Intern, în cazul solicitării avizării personalului din UCAAPI — membru, sau șeful structurii responsabile cu soluționarea contestațiilor administrative formulate împotriva titlurilor de creanță emise de structura de control fonduri europene — membru, în cazul solicitării personalului propriu din cadrul Ministerului Finanțelor Publice.”

Ministrul finanțelor publice,
Darius-Bogdan Vălcov

București, 4 februarie 2015.

Nr. 116.

ACTE ALE AUTORITĂȚII NAȚIONALE DE REGLEMENTARE ÎN DOMENIUL ENERGIEI

AUTORITATEA NAȚIONALĂ DE REGLEMENTARE ÎN DOMENIUL ENERGIEI

ORDIN

**pentru modificarea Ordinului președintelui Autorității Naționale
de Reglementare în Domeniul Energiei nr. 9/2013 privind constituirea
Comisiei tehnice de avizare a studiilor de fezabilitate întocmite în vederea concesionării
serviciului de distribuție a gazelor naturale și de emiteră a avizelor conforme
pentru operatorii economici din sectorul gazelor naturale**

Având în vedere prevederile art. 10 alin. (1) lit. a) și r) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 33/2007 privind organizarea și funcționarea Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 160/2012,

președintele Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei emite prezentul ordin.

Art. I. — Anexa nr. 2 la Ordinul președintelui Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei nr. 9/2013 privind constituirea Comisiei tehnice de avizare a studiilor de fezabilitate întocmite în vederea concesionării serviciului de distribuție a gazelor naturale și de emiteră a avizelor conforme pentru operatorii economici din sectorul gazelor naturale, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 144 din 19 martie 2013, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se înlocuiește cu anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. II. — Direcția generală de specialitate din cadrul Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei, precum și membrii Comisiei tehnice de avizare a studiilor de fezabilitate întocmite în vederea concesionării serviciului de distribuție a gazelor naturale și de emiteră a avizelor conforme pentru operatorii economici din sectorul gazelor naturale vor duce la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Art. III. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Președintele Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei,
Niculae Havrileț

București, 30 ianuarie 2015.
Nr. 3.

ANEXĂ
(Anexa nr. 2 la Ordinul nr. 9/2013)

MEMBRII SUPLEANȚI

**ai Comisiei tehnice de avizare a studiilor de fezabilitate întocmite în vederea concesionării
serviciului de distribuție a gazelor naturale și de emiteră a avizelor conforme
pentru operatorii economici din sectorul gazelor naturale**

1. Roxana Mihaela Condrea — membru supleant — expert Serviciul reglementări tehnice regim înaltă presiune
2. Gabriela Mariana Biolan — membru supleant — consilier juridic Serviciul autorizare instalatori, verificali, experți și operatori economici gaze naturale
3. Gabriela Sorinela Fruhn — membru supleant — șef Serviciul legislație

EDITOR: GUVERNUL ROMÂNIEI

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)
Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro
Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.70, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72
Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

